

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Rodinné Věci a Dědictví](#) > [Majetek V manželství a Registrovaném Partnerství](#) > [Majetkové Poměry V Manželství](#) > Belgium

Majetkové poměry v manželství

Obsah zajišťuje

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Existuje v tomto členském státě zákonná úprava majetkových poměrů v manželství? Co je v ní stanoveno?

Manželé, kteří neuzavřeli manželskou smlouvu (*huwelijkscontract/convention matrimoniale*), podléhají ode dne uzavření manželství zákonnému manželskému majetkovému režimu; na základě toho vzniká po uzavření manželství společné jmění manželů.

Zákonný režim rozděluje majetek manželů do tří kategorií. Existují dvě skupiny osobního majetku, který patří každému z manželů jednotlivě, a to veškerý majetek, který každý z manželů vlastnil před uzavřením manželství, a veškerý majetek, který každý z manželů získal dědictvím nebo darem během manželství, nebo majetek, který tento majetek nahrazuje (články 2.3.17–2.3.21 občanského zákoníku (*Burgerlijk Wetboek/Code civil*)). Určitý majetek nebo práva se považují za osobní bez ohledu na to, kdy byly nabyty, ačkoli pokud byly k nabytí daného majetku nebo práv použity společné prostředky, může být nutná jejich částečná náhrada platbou do společného majetku; to se týká mimo jiné příslušenství osobního majetku každého z manželů, oblečení a předmětů osobní potřeby, nároků na důchod atd. (úplný výčet viz články 2.3.18 a 2.3.19 občanského zákoníku). Třetí kategorie se týká společného majetku a zahrnuje mimo jiné veškeré příjmy, a to jak příjmy ze zaměstnání, tak výnosy z osobního majetku každého z manželů, jakož i majetek nabytý za úplatu během manželství (článek 2.3.22 občanského zákoníku).

2 Jak si mohou manželé uspořádat majetkové poměry v manželství? Jaké jsou v tomto případě formální požadavky?

Manželé si mohou zvolit manželský majetkový režim tím, že uzavřou manželskou smlouvu. Podle belgického práva jsou možnými formami manželského majetkového režimu režim oddělených jmění (*scheiding van goederen/séparation des biens*) (s doložkou o vypořádání nebo bez ní (*clausecompromissoire/verrekenbeding*)) a obecné společné jmění manželů (*algehele gemeenschap van goederen/communauté universelle*).

Režim oddělených jmění (články 2.3.61–2.3.77 občanského zákoníku) předpokládá pouze dvě skupiny majetku: majetek jednoho z manželů a majetek druhého z manželů. Příjmy každého z manželů zůstávají oddělené, což znamená, že manželé mohou se svými příjmy volně nakládat. To však neznamená, že manželé, kteří se rozhodli pro režim oddělených jmění, nemohou vlastnit nic společně. Majetek, který vlastní společně, se nepovažuje za společný majetek, ale za „nerozdělený“ majetek, v důsledku čehož se na něj vztahují obecná pravidla o spoluvlastnictví (článek 3.68 a následující občanského zákoníku). Tento režim rovněž uznává zvláštní postavení rodinného obydlí. Manželé se mohou rozhodnout pro striktně oddělená jmění (*zuivere scheiding van goederen/séparation de biens pure et simple*), ale mohou se také rozhodnout pro některá doplňující ustanovení, která zajistí určitou míru solidarity. Musí také výslovně uvést, zda souhlasí s tím, aby soud v případě rozvodu z důvodu nenapravitelného rozvratu manželství (*onherstelbare ontwrichting/désunion irrémédiable*) použil spravedlivou korekci (*billijkheidscorrectie/correction en équité*).

V rámci režimu obecného společného jmění manželů (článek 2.3.54 občanského zákoníku) je majetek téměř

výhradně ve společném vlastnictví. Bez ohledu na to, jak byl majetek získán, bude vždy patřit oběma manželům.

Manželská smlouva je také smlouvou formální. Aby byla jakákoli manželská smlouva platná, musí být sepsána formou notářského zápisu (článek 2.3.6 občanského zákoníku).

3 Je svoboda uspořádat majetkové poměry v manželství nějak omezena?

Manželé si v zásadě mohou upravit svůj manželský majetkový režim podle vlastního uvážení, jeho úprava však nesmí obsahovat ustanovení, která jsou v rozporu s kogentním ustanovením, veřejným pořádkem nebo požadavkem na soudržnost manželského majetkového režimu (článek 2.3.1 občanského zákoníku).

4 Jaké jsou právní účinky rozvodu, rozluky nebo prohlášení manželství za neplatné na majetkové poměry v manželství?

V případě rozvodu, rozluky nebo prohlášení manželství za neplatné se manželský majetkový režim zruší a společné jmění manželů je vypořádáno a rozděleno. Způsob, jakým se tak děje, se odvíjí od platného manželského majetkového režimu.

V případě zrušení zákonného režimu se společný majetek automaticky převádí do „postkomunitárního“ spoluvlastnictví. Dokud není společné jmění manželů vypořádáno a rozděleno, platí obecná ustanovení o spoluvlastnictví (článek 3.68 a následující občanského zákoníku). Pro vypořádání a konečné rozdělení společného jmění manželů je třeba přesně vymezit složení každé ze tří skupin majetku (články 2.3.41–2.3.50 občanského zákoníku).

Pokud dojde ke zrušení režimu obecného společného jmění manželů, přechází společný majetek automaticky do „postkomunitárního“ spoluvlastnictví. V případech, kdy je zrušen režim striktně oddělených jmění, jde pouze o vypořádání a rozdělení nerozděleného majetku. Na tyto případy se uplatní pravidla soudního řádu (*Gerechtig Wetboek/Code judiciaire*) pro (soudní) vypořádání a rozdělení (články 1205–1224). Pokud jsou v rámci režimu oddělených jmění zahrnuty určité „mechanismy úpravy“ nebo pokud se manželé dohodli na možnosti spravedlivé korekce ze strany soudu, musí být tyto mechanismy samozřejmě použity.

5 Jaké jsou důsledky smrti jednoho z manželů pro majetkové poměry v manželství?

Manželské majetkové právo stanoví, že pokud manželská smlouva neobsahuje žádné jiné ustanovení, dělí se společný majetek napůl. Pozůstalý manžel tak nabývá plné vlastnictví poloviny společného majetku.

Podle dědického práva přechází i druhá polovina společného majetku do plného vlastnictví pozůstalého manžela, který rovněž získává užívací právo (právo užívat a požívat výhody) k osobnímu majetku manžela, který zemřel jako první; to platí v případě, že zemřelý nezanechal žádné děti, ale zanechal vlastní či nevlastní sourozence nebo rodiče/prarodiče. Zanechá-li zesnulý děti, nabývají holé vlastnictví k celému majetku. Pozůstalý manžel však získává užívací právo. Pokud zde nejsou žádné děti, vlastní či nevlastní sourozenci nebo rodiče/prarodiče, pozůstalý manžel nabývá plné vlastnictví k celému majetku. Do manželské smlouvy je rovněž možné zahrnout zvláštní ustanovení, která zajistí přednostní zacházení s pozůstalým manželem po smrti manžela (článek 2.3.55 občanského zákoníku).

Podle dědického práva je pozůstalému manželovi také přiznána ochrana, pokud jde o dary, které daroval manžel před smrtí. Pozůstalému manželovi je například povinně přidělen minimální podíl na pozůstalosti (povinný díl). Ve všech případech však pozůstalý manžel obdrží alespoň užívací právo k polovině majetku z pozůstalosti. Tato polovina zahrnuje minimálně užívací právo k nemovitosti, která byla užívána jako hlavní rodinné obydlí, a k vybavení domácnosti, které se v ní nachází, a to i tehdy, když hodnota tohoto užívacího práva přesahuje polovinu hodnoty užívacího práva k nemovitosti (článek 4.147 občanského zákoníku).

6 Jaký orgán má pravomoc rozhodovat ve věci majetkových poměrů v

manželství?

Ve věcech souvisejících s manželským majetkovým režimem rozhodují soudy pro rodinněprávní záležitosti.

7 Jaké jsou důsledky majetkových poměrů v manželství pro právní vztahy mezi jedním z manželů a třetí osobou?

Každý z manželů má právo nakládat se svým osobním majetkem (článek 2.3.39 občanského zákoníku), s výjimkou rodinného obydlí. To nemůže jeden z manželů nikdy prodat nebo zatížit hypotékou bez souhlasu druhého manžela (čl. 215 odst. 1 starého občanského zákoníku). Společný majetek musí být spravován v zájmu rodiny. Obecně platí, že oba manželé mohou spravovat společný majetek a provádět každodenní úkony, např. v souvislosti s domácností a výchovou dětí. V některých případech je taková správa vyhrazena výhradně jednomu z manželů, například pokud se úkony týkají jeho profese (článek 2.3.31 občanského zákoníku). Pokud jde o úkony, které je jeden z manželů oprávněn činit samostatně, musí druhý manžel daný úkon respektovat (článek 2.3.30 občanského zákoníku). Při řešení závažnějších záležitostí musí oba manželé jednat společně; jde například o žádost o hypoteční úvěr nebo prodej nemovitosti (články 2.3.32 a 2.3.33 občanského zákoníku). Pokud jeden z manželů nedá k těmto jednáním souhlas, může být právní úkon prohlášen za neplatný (články 2.3.36 a 2.3.37 občanského zákoníku).

Dluhy, které vznikly před uzavřením manželství, a dluhy vyplývající z dědictví a darů získaných během manželství jsou osobní (článek 2.3.23 občanského zákoníku). Kromě toho jsou osobními dluhy (mimo jiné) také dluhy, ke kterým se jeden z manželů zavázal výhradně v zájmu svého osobního majetku (úplný výčet – viz článek 2.3.24 občanského zákoníku). Dluhy, ke kterým se jeden z manželů zavázal v zájmu domácnosti a výchovy dětí, jsou společné (úplný výčet – viz článek 2.3.25 občanského zákoníku).

V zásadě platí, že každý z manželů odpovídá za své osobní dluhy svým osobním majetkem a příjmy (čl. 2.3.26 odst. 1 občanského zákoníku). Z tohoto pravidla však existuje řada výjimek (viz čl. 2.3.26 odst. 2 až 4 občanského zákoníku). V případě dluhu, ke kterému se zavázali oba manželé, lze dluh vymáhat z osobního majetku každého z manželů i ze společného majetku (článek 2.3.27 občanského zákoníku). Dluh, ke kterému se zavázal jeden z manželů a který spadá do kategorie společných dluhů, lze v zásadě vymáhat jak z osobního majetku každého z manželů, tak ze společného majetku. Z tohoto pravidla však existují i výjimky (viz článek 2.3.28 občanského zákoníku).

8 Krátký popis postupu pro rozdělení společného jmění manželů v tomto členském státě, včetně jeho vypořádání a zániku

Manželská smlouva, která byla zrušena, již není účinná. V případě zrušení zákonného režimu musí manželé nebo pozůstalý manžel sepsat soupis společného movitého majetku a dluhů (článek 2.3.42 občanského zákoníku).

Nejprve každý z manželů získá do vlastnictví svůj osobní majetek. Pro každého z manželů je rovněž sestaven účet případných plateb k vyrovnání společného a osobního majetku. Poté se závazky a vyrovnávací platby vypořádají a čistá aktiva se rozdělí (čl. 2.3.43 odst. 1 občanského zákoníku).

Majetek se poté rozdělí v zásadě na dva rovné díly, není-li stanoveno jinak (článek 2.3.50 občanského zákoníku).

Manželský majetkový režim lze vypořádat smírem. Majetek, který musí být zapsán do rejstříku příslušného úřadu Všeobecné správy majetkové dokumentace (*Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie/Administration générale de la Documentation patrimoniale*), se rozděluje formou notářského zápisu. Pokud se manželé na vypořádání manželského majetkového režimu a rozdělení majetku nedohodnou, notář, který vypořádání provádí a který je předem jmenován soudcem soudu pro rodinněprávní záležitosti, o tom vypracuje zprávu. Strany mohou návrh notářské zprávy schválit. Pokud s ním nesouhlasí, mohou proti němu podat námitku. Soud pro rodinněprávní záležitosti pak může rozsudkem schválit prohlášení o vypořádání včetně návrhu rozdělení pozůstalosti a námitky zamítnout, nebo rozhodnout, že námitky jsou (zcela nebo zčásti) oprávněné.

9 Jaké jsou postupy a dokumenty nebo informace, které se obvykle požadují pro účely registrace nemovitého majetku?

Převod musí být proveden formou notářského zápisu v rejstříku příslušného úřadu Všeobecné správy majetkové dokumentace.

■ Poslední aktualizace: 07/05/2026

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.